

Указ
Президента України

Про День Гідності та Свободи

З метою утвердження в Україні ідеалів свободи і демократії, збереження та донесення до сучасного і майбутніх поколінь об'єктивної інформації про доленосні події в Україні початку ХХІ століття, а також віддання належної шани патріотизму й мужності громадян, які восени 2004 року та у листопаді 2013 року - лютому 2014 року постали на захист демократичних цінностей, прав і свобод людини і громадянина, національних інтересів нашої держави та її європейського вибору, постановляю:

1. Установити в Україні День Гідності та Свободи, який відзначати щорічно **21 листопада**.
2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
ПОРОШЕНКО

П.

ЄВРОМАЙДАН

Хроніка Відчуттів

ПОДІЇ

ЛИСТИ

НЕБЕСНА
СОТНЯ

Подія Євромайдану і окремі дії в період його тривання матимуть повно інтерпретацій з поглядів історичного, суспільного, культурного... Вже зараз звучить чимало думок і оцінок. Але на все свій час.

Чи не найцікавіше після кожної історичної епохи - враження. Саме в них найдостовірніші і найцінніші деталі. Ще ліпше, коли це враження не лише людей з досвідом, а й з умінням їх передавати.

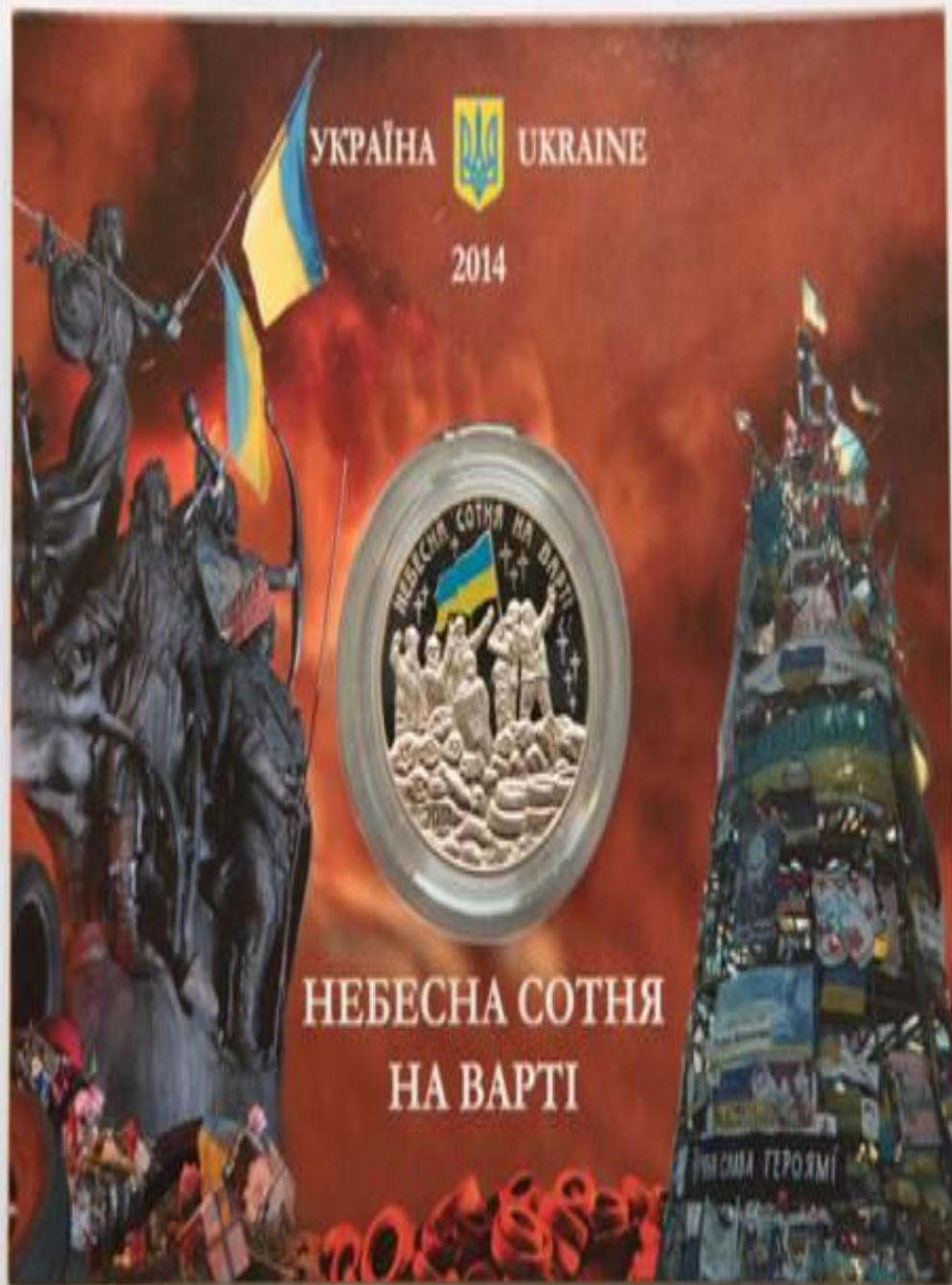
Зачинившись на сто замків
Від народу – чи від тюрми? –
Через спини силовиків
Розкажи, за який ти мир.

Вже вмирають – і ще помруть
В найкрасивішому із міст?
Вимиваючи кров із рук,
Розкажи нам про компроміс.

Ти собі себе залишив.
Зупиняєш війну? Якби ж.
А під запах горілих шин
Ти, напевне, спокійно спиш?

Не пече тобі та межа,
Що розділює нас – і «їх»?
Ми не чуєм, як тобі жаль,
Бо відспівуємо своїх.

Ріки крові уже течуть.
На країні – вогненний шов.
Дзвони дзвонять – щоб ти почув.
Дзвони дзвонять – щоб ти пішов
Тетяна Власова (19.02.2014)

20 лютого

День бою кривавої влади з народом.

День вбитого сміху. День вбитих пісень.

День, що розбудив європейське болото.

День чорного гніву і снайперів день.

День лютого звіра, що вирвався знову.

День справжніх людей і звичайних ссавців.

День, що струсонув і порядки, й основи,

І мізки мільйонів, рабів і бійців.

День крові, котру безсоромно пролили
Ті, що відчують початок кінця.

День купки героїв, що військо спинили
(На рейках сталевих — сталеві серця!)

Той день, коли спини показують орди,

День варвара-Хама, що в нору заліз,

День втечі сволоти до аеропорту,

День люті і шалу, день суму і сліз...

Денис Журавльов.

Майдан... з Героями іде прощання...
Тисячі людей зібралися в цю мить.
Для когось на землі вона передостання,
А хтось в землі сирій вже мирно спить...

Вже не побачить батько, не зустріне мати...
Живого сина в світі більше вже нема...
Прийшли у путь останню проводжати
Своїх Героїв... вічна їм честь й хвала...

Ридають всі... не стримати гірку сльозу...
Покотились сльозі по щоках і обороні...
Сотники, що полягни,- не встануть з сну,
Не посивіють у майбутньому вже скроні...

Не побачить дівчина ще юна і кохана
Героя свого на яву, а тільки в сні...
А когось вже не побачать діти й мама...
Когось дружина не побачить... ні...

Не збудуться мрії заповітні та бажання...
Хтось одружитися хотів, а хтось дітей,
Розбили вщент усі надії й сподівання,
Кулі, що були вийняті з голів й грудей
Назар Гузій (21.02.2014)

Небесна Сотня –
То в серцях вогонь.
Він гаряче палав за Україну.
Віднині тихим співом заспокой
Ти, земле рідная,
Свою дитину.

Пташиним співом,
Шелестом трави.
Блакитним небом,
Злотим колоссям.
Останній раз,
Як мати, пригорни
Чоло високе
В обрамку волосся.

Небесній Сотні
Шана й молитви,
За чисті душі,
Що злетіли в небо.
Їм шлях високий
Боже, освяти.
І в мирі, Господи,
Прийми до себе.

Грудень дві тисячі тринадцятого року

Цілодобово, без заміни
Йдуть українці пліч-о-пліч.
Крокують діти України
Не один день, не одну ніч.
Мов океан, бурлять майдани,
Немов дев'ятий грізний вал...
Ідуть студенти, ветерани
І гімн звучить, немов хорал.
Піднялись в боротьбі за волю,
Пішли у вир без вороття
За гідний поступ, кращу долю,
За європейський стиль життя.
Їх чорна п'ятниця давила,
Суботній ранок кров з них пив.
Свята обитель прихистила,
Під захист взяв лиш монастир.
Ні «Беркута» рука кривава,
Ані Москви тупий набрід
Не спинить їх. Героям слава!
Іще живий козацький рід.

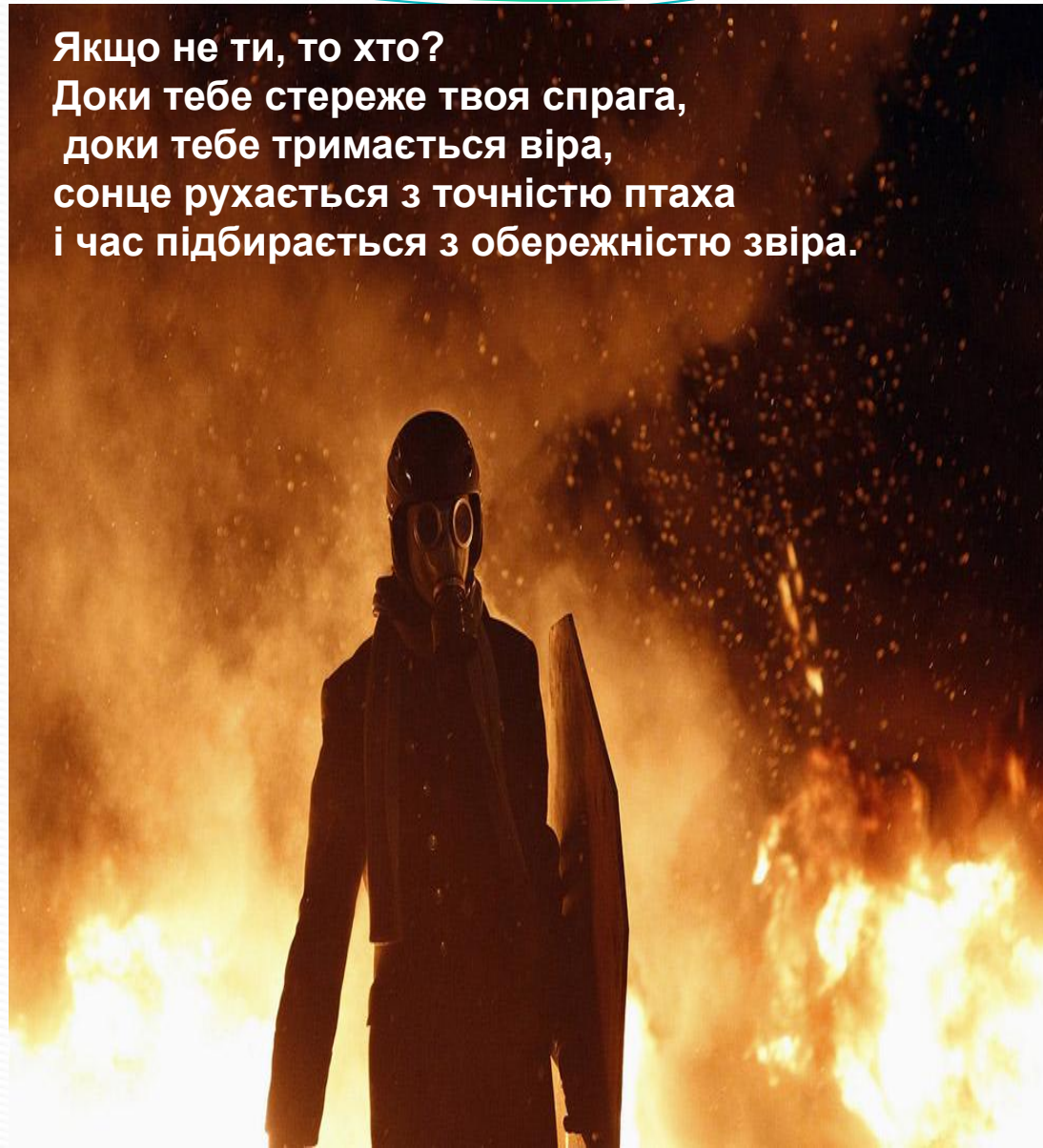
Арсен Вікарук

**Вітчизни пізня вокзальна облава,
теплі руки й грудневі дороги.
Країна болить, як перебита лапа
щеняти, що виривається з нічної облоги.
Виривайся, виривайся з ночі й туману,
вигрижай зневіру та безнадію.
Я потім лікуватиму твою рану,
наскільки встигну, наскільки зумію.
Я потім зрозумію, потім побачу,
коли слідом за тобою вирвусь,
всю цю твою безпритульність псячу,
всю цю твою дитячу вірність.
Лишай ні з чим їхню підлу варту,
оминай розставлені вміло пастки.
Варто битись і підводитись варто,
якщо потому й доведеться впасти.
Зірки мають виснути над тобою,
або розриватись, як ручні гранати.
Серце має заливатися кров'ю
і переганяти її, переганяти.
Кості мають міцно зростатись.
Шрами повинні додавати злості.
Щось із тобою повинно статись.
Щось сталося вже і триває досі.
Доки ти всім цим живеш і мариш.
Доки вихоплюєш, доки полюєш.
Доки ти все це в собі тримаєш.
Доки ненавидиш. Доки любиш.**

Сергій Жадан

**Якщо не ти, то хто?
Доки тебе стереже твоя спрага,
доки тебе тримається віра,
сонце рухається з точністю птаха
і час підбирається з обережністю звіра.**

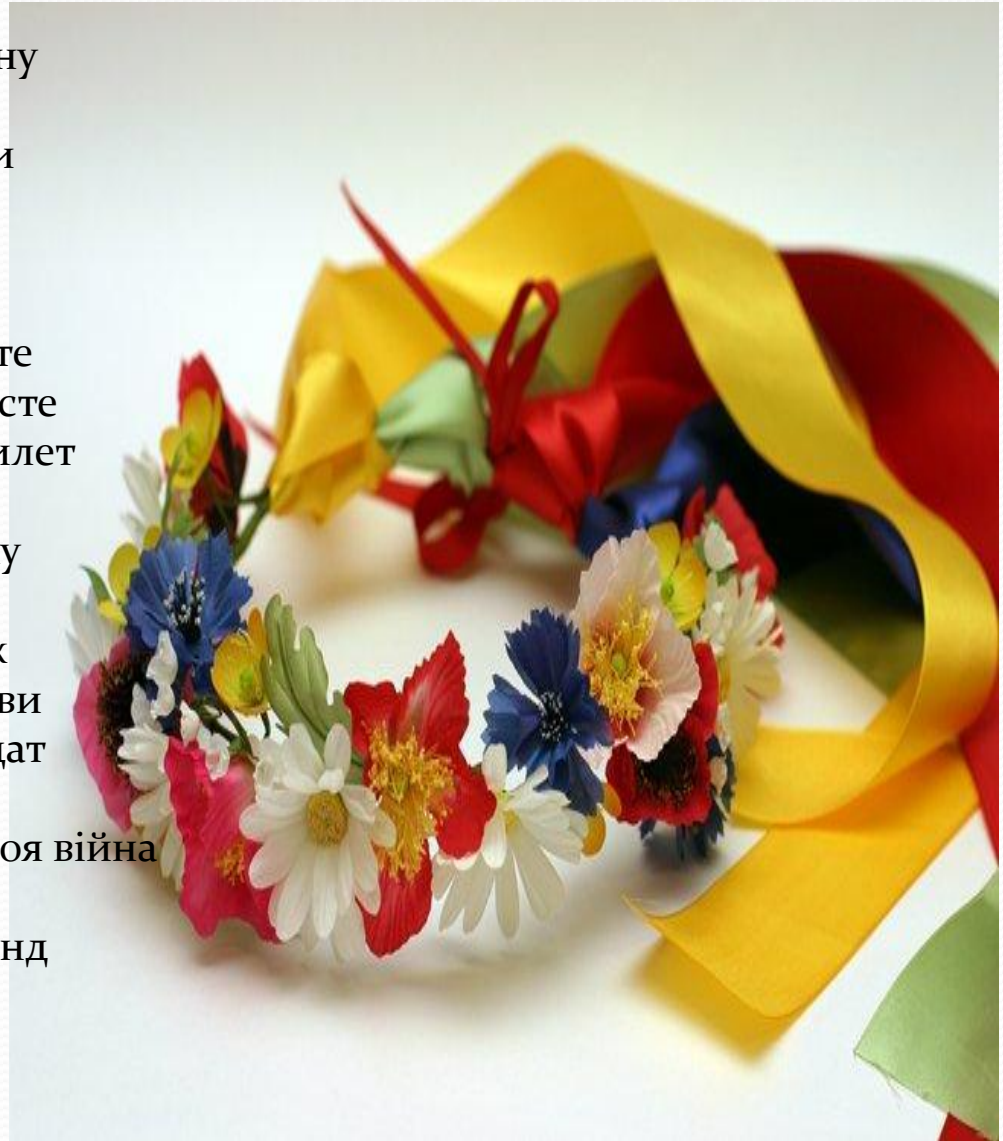

Покоління війни

Кожному поколінню йти на свою війну
кожен у поколінні має свою вину
можна жити в Нью-Йорку але завжди
ти солдат свого полку країни її біди
ти навіть солдат повітря його десант
військо твоєї країни летючий сад
що прикриває небо землю в якій росте
земля під твоїми ногами й зерно просте
серце єдиний захист й військовий жилет
мусиш забути нині, що ти поет
мусиш прийти і стати. Місце є у полку
влитися у Дніпро в оборонну ріку
тисне зі складу виданий твій черевик
полк твій стоїть в обороні й копає рови
кожен із покоління землі і зерна солдат
кожен може тримати в руках автомат
для кожного покоління приходить своя війна
сповнена світла але більше лайна
бруду на черевиках похоронних команд
дощ нас усіх накрие і снігопад

Василь МАХНО.

УКРАЇНА

КИЇВ

ДЕРЖАВНИЙ ПРАПОР УКРАЇНИ

"Звенья этой
цепи уже давно
выкованы"

Шуба Андрій